

tom, že se žaloba opírá o důvod, který by snad mohl býti považován za důvod soukromoprávní, nýbrž že tu je směrodatnou jen povaha žalobního nároku, která se určuje povahou právního poměru, z něhož nárok ten vyvěrá. Vyvozuje-li žalobkyně žalobní nárok ze svého služebního poměru jako ošetřovatelky v zemském ústavě pro choromyslné proti zemi jako své zaměstnavatelce, tedy z poměru veřejnoprávního, jde tu o nárok rázu veřejnoprávního, který na pořad práva nepatří (Ott, Rechtspflege und Verwaltung, str. 60, poznámka 26, str. 96, 97).

Čís. 8128.

Postup vymáhané pohledávky jest skutečností zrušující pro posavadního vymáhajícího věřitele nárok podle § 35 ex. ř. Dlužník nemůže ve sporu podle § 35 ex. ř. namítati, že postup není prokázán listinou podle § 9 ex. ř. Platnost postupu není závislá na listinné formě podle § 9 ex. ř. Nesloží-li dlužník dluh na soudě, nemůže sice postupníku namítati, že jest povinen plniti postupiteli, může však namítati postupiteli, že tento již práva nemá, pozbyv ho postupem. Lhostejno, že byl postupníkem právní zástupce postupitele a tento (zástupce) svolil k dobývání dluhu na jméno postupitelovo.

(Rozh. ze dne 8. června 1928, Rv II 756/27.)

Žalovaná vedla proti žalující firmě exekuci k vydobytí peněžitě pohledávky. Žalobu o zrušení exekuce odůvodňovala žalobkyně tím, že žalovaná postoupila vymáhanou pohledávku Dr. Richardu Z-ovi. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatelka míní, že postup její pohledávky Dr. Richardu Z-ovi není skutečností, zrušující nebo stavící nárok vymáhaný ve smyslu § 35 ex. ř. Ale v tom jí nelze přisvědčiti. Postupem ovšem se vymáhaný nárok sám absolutně nezrušuje, nýbrž přechází jenom na osobu postupníkovu, tedy mění se jeho podmět. Ale zákon nemá námitkami proti nároku podle § 35 ex. ř. na mysli jenom skutečnosti, které nárok zrušují absolutně, nýbrž i skutečnosti, které působí, že nárok už nepřísluší vymáhajícímu věřiteli nebo proti povinnému, protože vymáhající věřitel tohoto práva již pozbyl, postoupiv je jinému. Po takovém postupu není postupitel již věřitelem postoupeného dlužníka a postupitelovo právo, třebaž nezaniklo absolutně a tedy nezmizelo, zaniklo aspoň pro postupitele změnou oprávněného podmětu, stejně jako zaniká závazek změnou zavázaného podmětu převzetím dluhu podle § 1405 a 1406 obč. zák. tím, že se propouští starý dlužník z dluhu (expromisi), třebaž i v tomto případě trvá dále závazek jako závazek dlužníka nového. Postoupenému dlužníku nutno přiznati obranu proti tomu, by byl nucen platiti dluh osobě, která

už práva na to nemá, ježto by pak byl nucen platiti znovu postupníkovi, který nabyl vykonatelné pohledávky postupem. Dlužník nemůže proti exekuci ve sporu podle § 35 ex. ř. namítati, že postup není prokázán listinou podle § 9 ex. ř. Platnost postupu není závislá na listinné formě podle § 9 ex. ř., nýbrž jenom vykonatelnost nároku postoupeného přímo pro postupníka. Zákon však sám nebrání, by věřitel nemohl s účinkem postoupiti svou vykonatelnou pohledávku i bez takové listiny. Pokud se postupník spokojí s vymáháním pohledávky bez exekuce, nepotřebuje takové listiny, a, chce-li vésti exekuci na základě exekučního titulu postupitelova, nutí ho ovšem zákon, by si opatřil o převodu listinu, vykazující spolehlivě převod podle § 9 ex. ř. a nemá-li jí, by si vydobyl nový exekuční titul proti postoupenému dlužníku, který se platiti zdráhá, ať již z toho důvodu, že neuznává dluh nebo postup. Nerozhoduje, zda dlužník, který má pochybnosti o platnosti postupu, jest oprávněn podle § 1425 složit dluh u soudu. To je jeho právem jen, pochybuje-li důvodně o postupu. Tím, že dlužník nesloží dluh u soudu, nemůže se vyhnouti důsledkům platného postupu a nemůže postupníkovi namítati, že jest povinen plniti postupiteli, který pozbyl práva. Ale naopak může namítati postupiteli, že tento už práva nemá, pozbyv ho postupem. Že byl postupníkem právní zástupce postupitelův a tento (nástupce) svolil k dobývání dluhu na jméno postupitelovo, na věci nic nemění. Svolením takovým nestal se postupitel znova věřitelem, pokud ve svolení není obsažen zpětný postup, což nebylo tvrzeno. Postupník nemůže obcházeť ustanovení § 9 ex. ř. tím způsobem, že dá exekuci provést pro sebe jménem postupitelovým, když postup se vskutku stal a zejména byl dlužníku oznámen.

Čís. 8129.

Nevyhledává se, by předpoklad žaloby podle § 37 ex. ř., že ji podává třetí osoba rozdílná od dlužníka, byl mezi stranami nesporným, stačí, prokáže-li se to ve sporu.

Uvedl-li exekuční soud v usnesení, jímž bylo rozhodnuto o tom, zda byla exekuce vykonána formálně správně, též, že podle jeho názoru jest dlužníkem určitá osoba, nevadí tento názor tomu, by se ona osoba nedomáhala rozhodnutí o tom žalobou podle § 37 ex. ř.

(Rozh. ze dne 8. června 1928, Rv II 801/27.)

František K. ml. žaloval o nepřipustnost exekuce na zabavené předměty, tvrdě, že jest nyní vlastníkem obchodu, v němž byly předměty zabaveny, kdežto dlužníkem prý jest jeho otec František K. st. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl. D ů v o d y: Žalobce označil žalobu výslovně jako žalobu podle § 37 ex. ř. a také tvrzení žaloby jakož i návrh žalobní odpovídají úplně náležitostem a podmínkám § 37 ex. ř. Při prvním ústním jednání uvedl žalobce, že se žaloba, jak prý jest z jejího obsahu viděti,